

BISERICA și ȘCOLA.

Fóia bisericescă, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiune

„BISERICA și ȘCOLA.“

Êr banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Nr. 7010/899.

Cercular

cătră tóte oficiile protopresbiterale și parochiale aparținătore la acest Consistoriu.

Considerând, că învățătorii noștrii sunt înscriși la fondul regnicolar de pensiuene, a cărui administrațiune, pentru a puté incassa tacele membrilor, trebuie să știe despre ori ce schimbare obvenită în corpul didactic, îndeosebi însă când se alege sau se denușește un învățător cvalificat, sau când vre-un învățător cvalificat se mută în altă comună: astfel în asemenea casuri p. t. oficiile parochiale în conșelegere cu comitetul parochial în decurs de 3 zile au să însinue în scris la antistia comunală următorele date:

1) De present cine e învățător la școla gr. or. română din comuna

Când și unde s'a născut?

2) Unde și când a absolvat preparandia?

La care preparandie și cu ce succes a depus esamenul de cvalificațiune? Spre documentarea celor espuse se adnecșază diploma de învățător și absolutorul preparandial (ambele în copii legalisate).

3) Din salariul anual al respectivului învățător cât se póte computa ca basă la pensiuene (naturalele trebuie prețuite în bani, totodată despre intréga dotațiune a numitului învățător președintele și notarul comitetului parochial vor compune un conspect detaliat.

4) Titulo cvincvenale cât capătă?

5) Din care an funcționază ca învățător cvalificat?

6) Când (anul, luna și ziua) și de unde (comitetul și comuna) a venit la postul present?

7) E primit la fondul de pensiuene și anume de când (anul, luna, și ziua), din care comună e

susceput și la care perceptorat de dare a solvit evotele în fondul de pensiuene?

8) La câtă pensiuene e îndreptățit?

(Dacă învățătorul încă nu s'a inseris la fondul de pensiuene, atunci să fie provocat în decurs de 8 zile a cere în scris susceperea la acel fond și la rugare să adnecșeze estrasul de botez, atestatul de cvalificațiune, tóte atestatele de serviciu, decretul sau actul de numire la acel post, un conspect în care punct de punct să fie specificate tóte emolumintele impreunate cu acel post și tóte, chiar și naturalele, să fie prețuite în bani. Aceste atestate în cas de lipsă le póte traduce și legalisa în limba magiară notarul comunal sau pretorul cercual.

9) Cine a fost antecesorul în postul present, fost-a susceput la fondul de pensiuene (da sau nu) și unde locuește de present (comitetul comuna)? Și de present funcționază ca învățător, sau că a părășit cariera învățătorască? Antecesorul în acest post până când a funcționat?*)

10) Nou alesul învățător la care comună aparține (illetőségi helye)? Este asentat sau nu? La care regiment? Ce șarjă are? Când a fost asentat (anul, luna, ziua)?

Aceste date le va subscrie președintele și notarul comitetului parochial conducătorul oficiului parochial și învățătorul.

O copie a datelor specificate, oficiul parochial, prin oficiul protopresbiteral o va substerne Consistorului.

Arad, la 13 Novembre 1899.

Iosif Goldis, m. p.

Episcopul Arádului.

*) Dacă învățătorul a răposat, trebuie amintit, anul, luna și ziua.

Discurs funebru

la înmormântarea regretatului profesor **George Erbiceanu**, rostit în 6 Noemvrie 1899, de **George Aramă** profesor la Seminarul Veniamin din Iași.

„Dilele omului sunt hotărâte și numărul lunelor lui în mâna Domnului. El a pus margine peste care să nu trecă.“ Iov. 14, 5.

Intristați Ascultători!

El grea încercarea, de a cuvânta la mărtea aceuia, care mi-a fost dascăl și mai pe urmă coleg și amic. Ea devine încă și mai grea, când vin a vorbi în numele școlii bisericesci, a Seminarului Veniamin, unde ilustrul răposat a fost profesor, timp mai bine de 30 ani și unde în totdeauna a fost un stâlp puternic al învățământului, ca și al disciplinei și moralizării celor ce s'au educat în bătrâna școală bisericescă.

Grele, jalnice și pline de doliu, sunt pentru noi toți, momentele ce ni se prezintă astăzi, neconsolabilă și, când acela, care era apostolul științei, când râvnaciul luptător, când măiestrul cuvântător, când cetățenul vrednic, când părintele de familie George Erbiceanu, nu se mai află între cei vii.

Lacrimi de întristare și inimi zdrobite, sunt rezultatele acestei priviri duióse și nici o mângâiere exprimată prin cele mai elocvente cuvinte, nu se pare a fi aptă la prima vedere a adormitului în Domnul, să satisfacă doliul în care s'a investit Seminarul Veniamin, rudete, amicii și cunoștii săi.

„Insă cine este omul, care va fi viu și să nu vadă mărtea?“ (Ps. VIII. 44.)

Tot cel-ce vede în acest univers razele luminei, are să guste și paharul cel amar al morții.

Trăim până la marginea, ce nu o putem trece, și cât trăim, tot plângem, petrecând când pe unul, când pe altul; une-ori pe cei mai scumpi ai noștrii:

Aspră este această încercare, la care a supus D-șeu pe tot omul. Rane grele și dureroase produc aceste despărțiri, cu lacrimi multe udăm fețele palide și reci, ale acelor ce trec din viața acésta.

Numai religiunea creștină singura, este în stare să aline aceste dureri cumplite; numai Crucea lui Christos, poate îndulci amărăciunile, a ușura chinurile și a șterge lacrimile.

Nemurirea sufletului și învierea generală, sunt pentru noi razele speranței ce ne mai mângâie.

Providența divină a voit de astă-dată ca să se strămute dela noi, un apostol al științelor. În mâna lui D-șeu a fost și țilele lui, și peste marginea sfaturilor Celui Prea Înalt, nici el n'a putut să trecă. Mărtea ș'a înfipt boldul în peptul lui, și în câte-va țile, a rupt legăturile ce ne uniau cu el.

Deci iată-ne lipsiți de un bărbat de scii ță distins, de un neprețuit scriitor bisericesc și de un concetățen vrednic.

Regretele noastre sunt dar juste, și cu atât mai juste și mai dureroase, cu cât perderea ce o suferim, nu se mai poate repara; cu cât acela pre care îl plângem, avea de creș al său bunătatea inimei și devotamentul fără sémán către împlinirea chemării sale, atât în școlă, cât și în societate.

Dar pentru ce să plângem?

Viața și mărtea sunt în mâna lui D-șeu și fără de voința Lui (D-șeu), nu se mișcă nici un fir de păr! El dispune și El hotărășce de întréga noastră viață pămintéscă.

În fața voinții divine, astăzi când stimatul bărbat de știință, George Erbiceanu, să despărțéșce de noi, nu ne mai rămâne, decât să strigăm cu dreptul Iov: „Dilele omului sunt hotărâte și numărul lunelor lui în mâna Domnului. El a pus margine peste care să nu trecă“ . . .

Și astfel regretatul decedat, fiind în etate numai de 64 ani, în flórea bărbăției, a fost lovit fără de veste, de o bolă cumplită și nemilósă, și acésta, în puține țile, i-a pus marginea peste care să nu trecă, i-a curmat firul vieții.

Iată la ce ajunge omul în lumea acésta! Să veștejesce, să plécă la pământ, și cade!

Și acéști sórte rënd pe rënd ne va ajunge și pe noi.

De aceea, s-tul Ioan Chrisostom, ne învață, că în lumea acésta vędută, să ne pregătim pentru cea nevędută, lăsând urmașilor fapte și exemple vrednice de urmat.

Regretatul răposat ni-a lăsat pildă bună de urmat, calitățile lui mărețe, întréga lui viață de dascăl luminat și consciențios, de distins scriitor și apărător al creștinismului și de cetățen vrednic.

A enumera în fugă măcar, calitățile lui mărețe și rari, și a putea aprecia la înălțimea meritelor pe ilustrul decedat, ar trebui să Vē vorbésca cel cu gura de aur; un Chrisostom, Bossuet, Miniat; necum un adept al acestora.

De aceea, înțelepte învățator și generosule decedat, fi îndurător lipsurilor școlarului tēu!!

Răposatul George Erbiceanu s'a născut în anul 1835, în satul Erbiceni din județul Iași. Ș'a făcut studiile teologice în Seminarul Veniamin, după care mergând la Universitatea din Atena, a făcut filosofia și literile; atragând atenția și admirațiunea, atât a profesorilor, cât și a studenților, prin deștaptăciunea sa rară și marele succes cu care a terminat studiile filosofico-literare.

Intors în țără, a fost numit profesor de limba și literatura elenă la Seminarul Veniamin, unde a profesat mai bine de 30 ani, cu un zel învăpăiat și cu o asiduitate fără esemplu. Fiind nn bărbat cu o vastă cultură teologico-filosofică, un rar profesor de limba și literatura elenă, dar tot așa de cunosător și în alte materii, până chiar în ale muzicii bisericesci, era apt a preda nu numai obiectul său, ci ori-ce materie, ca și un specialist.

Inzestrat cu vaste cunoscinți, enciclopedist, cu zel învățat, a sămănat cu dărnicie, din nesecatul său tezaur: filosofic, teologic, literar, etc, în junele inimi ale tineretului seminarial, fiindu-le nu numai un luminat dascăl, dar și un neprețuit povățuitor și amic.

Ca amic al tineretului a lucrat o operă erudită: „Sintaxa limbei elene“, cu care a adus o mare ușurință tineretului, într'un timp când cărțile școlare se scriau cu mână.

Pare că încă îmi răsună în auzul meu, vorba lui sonoră, timbrul tare al vocii, cu care pe noi școlarii săi, ne învățau deopotrivă la studiu, ca și la îndeplinirea tuturor datorțiilor cerute de buna educațiune.

Iar ca coleg, răposatul George Erbiceanu, era atât de stimat și iubit de colegi pentru capacitatea sa, încât colegii cu toții îl onoram cu numele de decan, chiar și după retragerea sa la pensie, era numit tot decanul nostru.

Cel-ce a fost decanul nostru, mai avea o calitate rară. Avea o inimă francă, gata în totdeauna a spune, fără incunjur, ce cugeta și ce simțea și gata era în totdeauna a le întinde colegilor mână de ajutor din ambele lui strădănuinți: și culturală și materială.

Iată profesorul, iată omul, iată cine a fost răposatul George Erbiceanu.

Dar acolo unde și mai bine putem vedea cine era răposatul George Erbiceanu, sunt eruditele lui Disertațiuni teologico-filosofice, rostite la solemnitatea patronilor Seminariului Veniamin, în diferiți ani școlari, și în care s'a vădit înaltele lui cunoscinți și profunda lui erudițiune; tot acesta se vede și în diferitele cuvântări ce a rostit la diverse ocazii.

Nu voiu uita însă învățătele lui scrieri publicate în revista: „Biserica ortodoxă română“, precum și în „Revista teologică“ ce apărea la Iași; aceste scrieri din urmă, au apărut și în volum, sub titlul de: „Combaterea materialismului“ și care au avut de efect zdrobirea încercărilor ateistice, ce tindeau a se încuibă pe la noi.

Gata în totdeauna când era vorba a apăra doctrina ortodoxă, îl găsim întotdeauna gata și alături cu toți bunii români, când era vorba de a servi țera și iustitațiunile ei.

Dar asupra acestui lucru nu mai insist, de ore ce cu toții șcim și suntem convinși de luminatul său patriotism.

Atât voiu adauga numai, că barbați renumiți din lumea învățată, ca și din clerul înalt, nu numai din Iași, dar din întreaga țară, având sau neavând treburi prin Iași, îl onorau cu visita lor și îi cultivau amicitia, având o deosebită considerație pentru vredniciile și capacitatea sa.

Renumele său bun în lumea învățată și meritele sale reale, i-să recunoscure curând și de reprezentanții legali ai puterii dirigitore din Stat. Iată pentru ce îl vedem și medaliat cu Steua și Coróna României, în gradul de cavalier.

Dar pentru ce să mă mai întind, pentru ce să mai caut a dovedi meritele ilustrului răposat, când prezența noastră a tuturor, veniți unii din diferite părți ale țerii, în jurul sicriului său; confirmă cu prisosință strălucitele sale merite, prin sărbătorirea ce 'i-o facem astăzi.

Acesta a fost profesorul George Erbiceanu și astfel și-a plinit călătoria.

Da, călătorie și numai în călătorie ne aflăm aici.

Omul pe pământ e un călător și unica mângăere și îmbărbătare este speranța învierii. Și în puterea speranței acesteia, să contenim și noi durerile noastre și să înădușim suspinele noastre, cu conștiință sigură, că și noi ca mâne îl vom urma.

De aceea acum, când regretatul decedat se află pe pragul mormântului rece și întunecos, să venim, onorați colegi de profesură, a-i arăta eternele noastre regrete! Să ne apropiem a ne lua dela el ultimul adio!

Veniți și Voi, foști și actuali școlari seminaști de Vă luați ultimul rămas bun, dela acel ce a fost un erudit și luminat dascăl și conducător înțelept, în Seminariul în care și voi Vă educați!

Vino și tu iubită și neprețuită soție, iubiți fi și fiică, frați, gineri, nurori și rude, căci dela Voi rudele își ia un adio și mai dureros și fără cuvinte; pentru că durerea despărțirii acesteia nu are cuvinte. Lacrimile vóstre de durere să'i fie dovadă iubirii ce'i păstrați. Sufletul său cel blind se va ruga Tatălui cel ceresc, ca să Vă trimită mângăere inimelor vóstre zdrobite.

Răposatul își-ia rămas bun dela toți amicii și cunoscuții, care au binevoit a-i arăta dragostea și stima, până chiar și în momentele acesteia.

Mai la urmă noi cu toții, care ne-am adunat în jurul sicriului său, spre arătarea doliului și întristării noastre, pentru pierderea răposatului George Erbiceanu, să plecăm genunchiul inimei noastre înaintea Tronului mării lui D-șeu și să șicem: „D-șeule îndurate, primesce sufletul său în sfințele tale locașe.“ Amin!

Inspețiunea școlară.

În împrejurările, în cari s'au aflat și se află școlele noastre, nu s'a putut face îndeajuns, în ce privește inspețiunea școlară. Inspețiunea pusă în mâinile unor persoane, a căror chemare principală nu e școla de o parte, ér de altă parte nefiind ómeni de specialitate, se înțelege de sine, că nici inspețiunea nu se póte face cu rigórea și priceperea recerută.

Inspețiunea școlară e una dintre cele mai grele sarcini. Nu pentru-că ar fi în sine obositoare, ci e o sarcină, la care se recere o mare pricepere și experiență pe acest teren. Ér această pricepere și experiență și-o póte căștiga numai acela, care șilnic se ocupă cu afaceri de această natură.

Nevoind a detrage nimic din adevăr, recunoștem și stimăm zelul desvoltat de unele organe incredințate cu inspecțiunea școlară; recunoștem și stimăm intențiunile cele bune, ce-le urmăresc prin activitatea desvoltată pe acest teren. Acésta însă nu e suficient, pentru-că afacerile școliei să mērgă bine. Nu e suficient, pentru-că pe lângă voință să mai recere și priceperea, de a ști aplica și cunoșce mijlôcele cele mai potrivite pentru ajungerea scopului urmărit de școlă.

Căci în ori-ce afacere, când e vorba de inspecțiune, de control, numai omul de specialitate să pôte pronunța în deplină cunoscință de cauză. Și tot asemenea e, când e vorba a concunge cu sfatul în afaceri de acéstă natură. Omul laic, pe lângă tótă bunăvoința sa, nu pôte concurge cu sfatul său, seu dacă da, atunci în cele mai multe casuri strică, decât direge. Ca superioritate însă pretinde, ér învățătorul caută să satisfacă dorinții mai marelui său. Incât însă procedura acésta nu e corectă, nu numai că e grea de aplicat, dar însuși învățătorul o duce în îndeplinire în mod forțat, fără nici o voie, fără nici un interes. Ér la lucruri forțate și eșecutate fără nici un interes, nu putem aștepta rezultat bun!

Am cunoscut și cunosc casuri, unde s'a pretins în școlă unele lucruri, cari pentru școlă n'au de cât o valóre foarte neînsemnată; ba s'au pretins lucruri chiar păgubitoare școliei, ér cele de o însemnatate mai mare, lucruri de prima categorie, să omiteau cu totul, ca lucruri, ce n'ar avea nici un rost în școlă populară.

Nu acuzăm, pentru-că tot ce s'a făcut, nu s'a făcut din rea credință. E alta cauza; cauză, care trebuie delăturată, dacă nu cu totul, dar cel puțin în parte.

La ori-ce lucrare, la ori-ce afacere să cere bani. Fără ei, la lucruri de acéstă natură, nu putem face nimic. De aceea, vrândnevrând, la îndreptarea acestui rău, trebuie să ținem cont și de ei; ei încă sunt un mijloc puternic pentru delăturarea răului. Căci fără bani nu putem face nici măcar un pas în acéstă privință.

Pentru-ca afacerile școlare sa ia cursul lor adevărat, inspecțiunea școlielor ar trebui pusă în mâna ómenilor de specialitate. În fiecare protopopiat să fie un inspector școlar, care să n'aibă altă afacere, decât a-sé ocupa pur numai cu afaceri școlare și a inspecționa cât de des școliele din acel protopopiat. Învățătorilor să-le fie adevărat conducător în tóte privințele. Nu numai atât, ci tot-odată și cel mai mare apărător al intereselor lor.

Înprejurările de acum — așa cred — de o cam dată nu-ne permite acésta. De realizat nu-sé pôte, fiind-că ne lipsese banul, ca cel mai puternic mijloc, pentru instituirea astor fel de inspectori. Ce însă nu sé pote face în mare, dóră s'ar putea face în mic, pentru-că și mijlôcele bănești s'ar face proporționat cu acésta. Ér un sacrificiu mic trebuie să sé facă.

Institutele nóstre preparandiali ni dau o parte mare dintre învățători destul de bine pregăuți. Ér prin esperința lor câștigată în școlă, devin învățători foarte harnici. N'ar fi óre avantajos pentru școle, când dintre cei mai harnici învățători ai unui protopopiat s'ar denumi 2—3 de subinspectori școlari? Prin acésta s'ar face inspecțiunea școlară, din punct de vedere didactic-metodic, cu mai bun succes ca și până aci.

Eu așa cred, că nime nu va putea susținea contrariul. Și dacă acésta stă, pentru-ce să nu-sé facă aceste denumiri, și mai ales atunci, când nu e nici pedecă decât cu foarte puține spese? Învățătorilor subinspectori să-li să pună la dispoziție o sumă órecare ca spese de călătorie, fiind ei obligați a cerceta cât de des școliele din comunele incredințate lor. Să înțelege de sine, că pentru ziua de inspecțiune, va ținea prelegere în comuna sa în ziua de Joi.

Prin instituirea astor-fel de inspectori, ce e drept, nu sé recer sume mari de bani, totuși face mult, unde sunt puțini. Luând însă în considerare, că capitalul investit aci aduce interese însutit și înmiit, nu e permis a nu sacrifica acest puțin, pentru acel mult.

I. Grofșorean.

O chestiă ardătoare!

„Gimnasiul din Brad, comitatul Zarand, e gimnasiu național român de legea gr. ort.; el e gimnasiu mare de opt clase, și se bucură de tóte drepturile și prerogativele unui gimnasiu public de stat.“

Acesta este §. 1. din Statutul pentru gimnasiul public gr. or. român din Brad, și statutul acesta constător din 53 §§-i, s'a primit în sesiunea comisiunii școlare a comitatului Zarand, ținută în Baia-de-Criș la 8 Februarie 1869 și s'a aprobat de guvernul țerii prin rezoluțiunea prea înaltă de dtto Buda, 14 Iuliu 1869 sub Nr. 11.387, ce pórta signatura nemuritoriului Br. Eötvös József.

S'a deschis acest gimnasiu la anul școlar 1869/70, deodată cu I. și II. clasă gimnasială, înscriindu-sé în I. clasă 25, ér în a a II-a clasă 28 școlari.

S'au impliat deci 30 de ani, decând s'a deschis acest gimnasiu și nici până astăzi nu s'a putut completa la 8 clase, căci și astăzi constă numai din 4 clase gimnasiale inferioare, neputându-sé deschide și celelalte 4 clase gimnasiale superioare din cauza mijlôcelor insuficiente materiale!

Așa dară în 3 decenii n'am fost noi Români în stare să putem completa la 8 clase acest focular de știință, merit să reverse razele sale binefăcătoare între cei mai aleși fii ai națiunii nóstre. Ideile umanitare în părțile acelea au incolțit mai întâi, încă înainte de a fi cuciumate și în alte părți. Cuvintele de egalitate, libertate și fraternitate din culta Francie de aji și mei târziu după o jumătate de secol,

au nu tot în părțile acelea au fost cultivate cu mai mare zel pentru recăștigarea deplinei noastre libertăți?

S'au aflat după alți douăzeci de ani alți fii aleși ai națiunii noastre, oameni înflăcărați și cu iubire de neam, și conduși de mersul vremii au jertfit muncă și bani și au pus basa institutului de creștere și învățământ în centrul acelei părți a națiunii, din care atâți fii nemuritori numărăm.

Și până azi nu s'a aflat bărbatul providențial, care să ia cauza acestui gimnasiu în mână, nu s'a aflat corporațiune, nu s'a aflat nime, care să sară într'ajutorul acestui gimnasiu, ca să-i dea mijlocele necesare materiale pentru de a-și pute deschide toate 8 clasele.

Au trecut deci 30 de ani, în decursul cărora gimnasiul nostru din Brad se luptă în continuu cu neajunsuri și astfel vegetează cu cele 4 clase gimnasiale, și noi am trecut la ordinea zilei peste această chestiune de prima ordine care ar trebui se ne preocupe neconținut, căci fără cultură nu poate fi progres.

Chiar și numai icóna acestui gimnasiu caracterizează de minune starea deplorabilă a vieții noastre publice din acești 30 de ani din urmă.

După recăștigarea drepturilor noastre, după adierea vântului de libertate din anii șesezeci, cu câtă însuflețire s'au apucat bărbații noștri cu adevărată iubire de neam să munciască pe toate terenurile!

Și deodată am intrat în totală pasivitate. În decursul acestor 30 de ani de adevărată pasivitate pe toate terenurile, nu numai că n'am câștigat nimica, dar pierdem și din aceea ce ni-au câștigat anteluptătorii noștri.

Și de vom mai sta așa vom perde și gimnasiul din Brad, al cărui drept de publicitate l'au eluptat fiii fostului comitat al Zarandului.

Avem deci un drept câștigat și garantat, și am vădit în timpul mai nou cât s'au luptat Caraș-Severinenii și Aradanii, ca să potă deschide câte un gimnasiu, dar în era acesta a pasivității nu le-a succedat, deși mijlocele materiale le au; de ce să nu sărim deci cu toții într'ajutorul gimnasiului din Brad, care e situat într'un centru curat românesc și gravitează atât spre Transilvania cât și spre Ungaria.

În totă Metropolia noastră avem un singur gimnasiu complet confesional gr. or., gimnasiul din Brașov și e o rușine ca 3 eparchii să nu potă completa în decurs de 30 de ani un al doilea gimnasiu. Aci numai de câștigarea mijloacelor bănești mai este vorba căci dreptul de a-l completa e garantat, și tinere cu pregătiri încă avem acum, încât rămân neangajați, de ore ce gimnasiul din Brașov dispune de puteri și excelente și tinere, încât corpul profesoral acolo e complet pentru timp îndelungat spre mândria și bucuria noastră.

Representanța gimnasiului din Brad: sinódele protopopești din tractele Brad și Halmagiu în diferite rânduri s'au adresat cu rugări către sinódele

eparchiale pentru ajutoare, dar lucru de neînțeles, au fost mașter tractați până acuma și nici dintr'o parte nu s'a aflat modalitatea, cum s'ar putea ajutarea acest al II-lea gimnasiu al nostru. Credem însă, că nu mai putem negliga o afacere atât de momentuoasă și proximal nostru congres bisericesc, ai cărui deputați tocmai acum se aleg, va lua cauza la dezbateri și va privi afacerea gimnasiului din Brad de o chestiune urgentă, și care nu mai poate suferi amânare.

Afară de acesta vedem, că și între singuratici se află între români încă, inimi marinimose care jertfesc cu imbelșugare pentru scopuri mărețe și credem, că se vor afla și de aceia, care vor înțelege și vor aprea mai întâi importanța unui gimnasiu și se vor face nemuritori, sărind într'ajutorul gimnasiului din Brad, al cărui caracter și calitate o normează § 4 din statutul său astfel:

Limba prelegerilor și a instrucțiunii peste tot, precum și a afacerilor și corespondențelor, atât în lăuntru, cât și în afară, ce se referă la gimnasiu sau la averea lui, — e limba română.

„Tel Rom.“

„Tatăl nostru“

— Explicare omiletică. —

(Continuare.)

IV. „Fie voia Ta, precum în ceriu așa și pe pământ.“

Din Evanghelia lui Christos și din conștiința noastră — este răspunsul.

Evanghelia lui Christos ne spune voința lui Dău în legile așa numite morale și creștinești, cari sunt: lățirea dreptății, întărirea virtuților și a iubirii creștinești pe pământ între oameni, adică: a lupta cu dreptate pentru bunăstarea comună a omenirii; a servi cu iubire intereselor comune îndreptate înspre progresul și perfecțiunea societății în parte și în general a tuturor oamenilor; și c'un cuvânt: a promova morala, a ne sfinți în cugete și în simțiri și a ne supune voinței cei sfinite a Domnului.

A doua lege ce ne aduce aminte de voința lui Dău este conștiința sufletului. Acesta ne învață a cunoște legile naturale ce ne obligă la viața morală; ne îndreptă simțămintele și hotărârile noastre spre lucrare conformă voinței lui Dău căreia ne îndemnăm a ne supune.

Efectul conștiinței îl simțim în totdeauna; în momente de vacilanță sau de înclinare ne admoniază cu blândă, iar neascultându-i admonițiile blânde, ne muștră cu putere în toate simțămintele noastre și ne face, ca în trégă ființa noastră să se tulbure, să se teamă și să se cutremure chiar și de umbra păcatelor în cari am lunecat în contra sfaturilor ei binevoitoare. Acestă stare sufletescă este muștrarea sufletului sau a conștiinței noastre, care ca un bun povățuitor stă pururea lângă noi și înaintea noastră, ca să ne arate calea cea dreaptă pe care trebuie să plecăm și să ne sfătuiască când trebuie să alegem între ceea ce este bine și între ceea ce este rău. Ne aduce aminte de poruncile lui Dău și ne învață a le cunoște ca să putem face deosebire între plăcerile lumești și trecătoare și între cele vecinice și fericitoare ce ni-le promite viața morală petrecută cu frica lui Dău. Ne ferește de ispitele prin cari egoismul și bucuriile înșelătoare ale aces-

tei vieți vreau să ne seducă. Ne îndemnă la abnegațiune, jertfă și virtuți nobile de întărire pentru a putea purta coróna cea spinosă a suferințelor, peste care strălucește raza cea binecuvântată a grației Dăești.

Dacă vom asculta aceste porunci și dacă ne vom supune acestor legi Dăești: adevă, dacă vom lua aminte de învățăturile fericitoare ale Evangheliei lui Christos și dacă vom asculta de glasul mântuitor al conștiinței noastre, atunci vom cunoște voința lui Dăeu și o vom urma; atunci nu vom rosti înzădar cuvintele — și nu ne vom osândi când ne vom ruga: „Fie voia Ta, precum în ceriu așa și pre pământ” și prin cari cuvinte de rugăciune ceriul sau împărăția lui Dăeu ni se înfățișează ca model și ca esemplu de urmat intru ridicarea vieții noastre pământene la acel grad de curătenie și sfințenie după cum ne închipuim curătenia și sfințenia raiului, și să strălucască după cum ne închipuim că strălucește viața în împărăția cea eternă a Domnului.

V. „Pânea noastră, cea de toate zilele, dăni-o nouă astăzi.”

Ce idee măreță și ce cuget fericitor al preînțeleptului om și Dăeu! După ce ne învață a ne ruga: că precum în ceriu, așa se fie voia Dăui și pre pământ, imediat trece la lipsele noastre zilnice și pământene cuprinse și exprimate în cuvintele: „Pânea noastră cea de toate zilele dăni-o nouă astăzi.”

Ce rugare frumoasă și ce cerere creștinească a bunurilor pământene cuprind în sine aceste cuvinte! Eschid orice prisosință și cuprind totă trebuința. După munca noastră onestă dă-ne nouă Dăomne pânea cea de toate zilele. Iată cât de simplu și cât de sublim ne învață Mântuitorul a ne ruga. Ast-fel s'a rugat și înțeleptul Solomon când a dis: „Nici bogăție și nici sărăcie nu-mi da mie Dăomne!”

Pe când aceste cuvinte de rugăciune cer binecuvântarea cea de lipsă asupra muncii cinstite, pe atuncea sunt tot-odată și admoniție și învățatură serioasă atât pentru cei luxoși și îmbuibăți în plăceri cât și pentru cei avari și lacomi.

Cei luxoși și îmbuibăți vor învăța de aceea a-și stămpăra poftele și a-și mărgini dorințele și vor învăța a crede și a recunoște, că nu numai pentru ei înfloresc florile câmpului și nu numai pentru ei să produc rózede binecuvântate ale pământului, — și având o inimă nobilă și simțitoare se vor mulțumi și ei cu „pânea cea de toate zilele” adevă cu cele trebuințioase împărțind din prisosul lor și celor lipsiți cari flămândesc și însătoșează!

Cei avari și cu inimă lacomă asemenea vor afla în aceste cuvinte învățatură folositoare pentru dășii. Acestora le dăce și îi întrebă, că pentru ce ore își adună tesauere ca să le ródă carii și să le mănânce rugina? căci în clipa următoare póte li-se-va cere sufletul, și atunci a cui va fi bogăția adunată cu atâta poftă și păzită cu atâta frică de fui? De aceea îi admoniază să-și astêmpere pofta lor nesațioasă și să abđică de credința, că fericirea ar consista numai în adunarea și păstrarea bunurilor trecătoare, ci să precăpă, că mai mult, decât acestea vor fericii pe om inima curată, conștiința linistită și trebuințele zilnice constatătoare din nutremânt sănătos și îmbrăcăminte simplă și curată.

Prea bine știu, că aceste cuvinte ale rugăciunii Domnești se rostesc depe buzele multor creștini mai mult din obiceiul numai decât din adevărata înțelegere a acestora și decât din simțământul de care trebuie se fie cuprinși în momentul în care se rógă. Da, căci astăzi nu ne mai mulțumește traiul simplu de toate zilele, ci aler-

găm după lucruri de prisosință, avem poftă de prânzuri bogate, și totuș necontenit plângem de sărăcie și purtăm frica morții de fôme. Astăzi inbuibarea e socotită ca o distingere și nu sunt chiar rare cazurile, când chiar și prietenia se măsură cu această măsură; iar distingerea unei case sau a unei familii o măsurăm sau o socotim după pompa ce o duce în viața și după prânzurile bogate ce le dă în onórea pretenilor și a acelora, pentru cari le stau ușile deschise.

Astăzi nu ne mulțumește nici îmbrăcăminte cea simplă și onestă, căci luxul și moda ne poruncește ca să ne îmbrăcăm în mătase ca să strelucim în haine scumpe. Astăzi par' că nici nu mai avem lipsă de curătenie internă, de inimă bună, suflet nobil și de simțăminte curate ca rugăciunea vóstră ascultată să fie de Domnul și pânea vóstră cea câștigată intru sudórea muncii cinstite, mănăcându-o cu inimă și cu conștiință curată, va fi mai dulce, decât mănăcirile pompóse consumate cu inimă tulburată și cu conștiință mastrată.

(Va urma.)

D I V E R S E.

* *Sfințire de biserică.* Dumineca trecută în 26 Nov. din incredințarea I. Prea Sfinției Sale Domnului Episcop diecesan *Iosif Goldiș* s'a efeptuit actul sfințirii bisericii nou zidite din comuna Cerneteaz prin părintele protopresbiter Dr. Traian Putici, asistat de preotul din loc Nicolae Micluța și de mai mulți preoți din împrejurime. La finea serviciului divin părintele protopresbiter a ținut poporul nostru credincios adunat în număr mare o frumoasă cuvântare potrivită cu însemnătatea zilei și cu actual sevrșit.

* *Parastas pentru fericita Catinca de Gall.* În 25 Nov. n. s'a celebrat în biserică gr. or. română din Fabricul Timișorei parastasul solemn pentru odichna sufletului repóstatei binefăcătoare, dăomnei Catinca de Gall. La acest act festiv a asistat greu cercatul soț întristat, ilustritatea Sa domnul Dr. Iosif Gall, prea venerata sa mamă Carolina, sora domniei sale dăomna Iulia Ranta, cumnata domniei sale, dăomna ved. Iustina Gall, Aurel baron Popp, inteligența română din loc, precum și o mulțime de public jeluitor din loc și giur, fiind cunoscută repóstatea, ca o binefăcătoare a séracilor și ca zelóasă creștină, care a înzestrat mai multe biserici.

* *Fapte nobile creștinești.* Din iubire față de biserică a dăruit d-na Iuliana Florescu 600 fl. ér d-na Maria Obercnez 525 fl. ambele din Arad pe sama bisericii noastre din loc cu destinațunea, ca din venitele capitalului să se pórtă grije de mormintele scumpilor répoși ai familiilor lor.

* *Academía ortodoxă* societatea teologilor din Cernăuți în ședința generelă ordinară ținută Joi în 16 Novembre a. c. ș'a constituit comitetul pe anul administrativ 1899/1900 în următorul mod: President: Valerian Șesan. Secretariu de esterne: Ioan Coțec. Secretariu de interne: Petru de Teutul. Secția musicală. Presidentul secției și vicepres. I.: Isidor Pașcan. Adlatul I. și control: Constantin Grigorovici. Adlatul II. și econom: Aurelian Chelariu. Secția literară. Presidentul secției și vicepr. II.: Teofil Dubravski. Adlat I. și bibliotecariu: Iosif Macoveiu. Adlat II. și casariu: Dimitrie Voloșenco. Comisia revédătoare: Referent Trăian Bocancea, adlați Vasile Boca și Georgie Cosmovici.

* *Dar pentru biserică.* În comuna noastră Beneculromân edificându-se în anul acesta o nouă biserică, pentru împodobirea ei internă cu recuizitele necesare au contribuit următorii doi: Lazar Demenescu 30 fl, Teodor Ioaneșiu paroch și Teodor Bogdan câte

20 fl., Magn. Domn Francisc Blaskovics deputat dietal și Georgie Stamorian câte 10 fl. Frații Stoica și Pavel Duracu câte 7 fl. George Opra jude comunal, Nicolae Demenescu alui Partenie, Moise Bogdan și Teodor Demenescu câte 5 fl. Georgiu Teșian episcop 3 fl. 50 cr. Nicolae Demenescu și Vasilie Ghirocian câte 3 fl. Nicolae Teșian, Dimitrie Opra, Isan Purcelaș, Ioan Boldurian, Nicolae Recheșian, Dimitrie Blaju și Mila Târșiu câte 2 fl. Traila Brebanu, Petru Radoia, Flóre Teșian, Maria Blaju, Ghenadie Arsulescu, Glantor Ladislau, Stefan Albu, Ioan Demenescu, Partenie Recheșanu, Traila Recheșan, Maria Dumitru, Eva Dumitru, Traila Nica, Stefan Danciu și Dionisie Covasintan câte 1 fl. Maria Marcu, Ioan Covasintan, Moise Cadaru, Vichentie Petru, Moise Breban, Flóre Rusu, Persida Opra, Persida Nicola, Nicolae Bogdan și George Graure câte 50 cr. De tot: 167 fl. 50 cr. Din această sumă s'a cumpărat o cruce de argint aurită cu 20 fl., un chivot cu 15 fl., un prapor cu 30 fl., 4 ripiți și o cruce cu 50 fl., 3 perdele la ușile dela altariu cu 15 fl., un policandru cu 24 fl. și s'a reparat un prapore cu 10 fl. De tot 164 fl. Er bravii noștri coști au contribuit fiește-carele cu câte 1 fl. 50 cr. și au cumpărat un steag al corului. Comitetul nostru parochial luândă cu bucurie act de aceste pró frumoșe dăruiri exprimă și pe această cale tuturor p. t. donatori cele mai sincere mulțămiri. — Bencecul-român, la 16 Noemvrie 1899. Teodor Ioaneșiu, paroch, pres. com par.

Concurs literar.

Se publică concurs pentru un premiu de 30 corone de fiecare colă de tipar (8° mic), care se va decerne celor mai bune scrieri pentru usul poporului, cu preferința celor de cuprins religios-moral, ori din domeniul istoriei, economiei și al dreptului.

Singuraticile scrieri, având să formeze părți din „Biblioteca poporală a Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ nu vor pute trece preste extensiunea de 4—5 côle de tipar.

Lucrări deja tipărite în limba română nu se admit lor concurs; se pot premia însă și traduceri libere din literatura străină, dacă vor fi lucrate conform trebuințelor poporului român.

Manuscrisurile se vor adresa Presidiului Asociațiunii (Sibiu, strada morii Nr. 8.) până la 31 Maiu 1900. st n. și se vor scrie în caiete de format 4°, pe o singură față a foilor.

Decernerea premiilor se va face prin comitetul central al Asociațiunii, după ascultarea raportului comisiunii censurătoare ce va alege. și ce vor plăti îndată după tipărirea scrierilor premiate.

Lucrările ce se vor premia, vor fi tipărite pe spesele Asociațiunii în 2000 exemplare și se vor incorpora „Bibliotecii poporale a Asociațiunii“.

Dreptul de proprietate al eventualelor edițiuni ulterioare este al autorului.

La cas dacă între lucrările ce vor intra la concurs, se vor găsi mai multe scrieri corespunzătoare scopului avut în vedere, Asociațiunea își rezervă dreptul a-le premia și tipări în decursul anilor viitori, tot sub condițiunile arătate.

Din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român,“ ținută în Sibiu la 2 Novembre 1899.

Dr. Il. Pușcariu, vicepreșed.

Dr. C. Diaconovich.

Concurs.

Consistoriul gr. or. român din Arad, ofere, din fundațiunea „Simeon Iosif Popovici Paffy“, un stipendiu de 120 fl. „unui tiner, student, din familia Popa din

Buteni, respective unui fiu al preotului gr. or. român din Buteni“ dacă petentele va dovedi:

- a) cu estras de botez, că este român gr. or.;
- b) cu atestat de paupertate, că este sărac;
- c) cu atestat dela comuna politică, vidimat și de protopresbiterul tractual, că aparține la una din familiile indicate mai sus.

Afară de aceste atestare, va produce testimoniu școlar din anul școlar expirat, atestat medical și în fine atestat de moralitate.

Recursele astfel ajustate, sunt a se adresa Consistoriului arădan, cel mult până la 3/15 Decembre a. c. Arad, din șed. cons. dela 10/22 Novembre 1899.

Iosif Goldiș. m. p.

Episcop.

Pentru două stipendii de câte 40 fl. din fundațiunea Zaharia Mihoc pentru studenți gr. or. români dela gimnasiul din Beiuș devenite între timp vacante se escrie concurs cu termin până la 30 Noemvrie v. (12 Decembre n.) Concurenții au a produce:

- a) Estras de botez;
- b) Testimoniu despre progresul făcut în studii în anul precedent școlastic;
- c) Atestat de sârăciă dela Artistia comunală și dela oficiul parochial la care aparține recurintele.

Recursele instruate cu documentele susinșirate vor fi a-să înainta la acest Consistoriu pe calea profesorului catichet dela gimnasiul din Beiuș până la terminul fisat.

Oradea-mare, din ședința senatului școlar ținută la 8/20 Novembre 1899.

Consistoriul eparchial gr. or. român orădan:

Ioan Groza m. p.,

protopresviter, asesor ref. consist.

Pe basa ordinațiunei V. Consistoriu gr. or. orădan dtto 1/13 Novembre 1899 Nr. 800/153 B. se escrie concurs pentru vacanta parochie din Brusturi tractul Pesteșului decretată de a III-a clasă, cu termin de alegere pe 12/24 Decembre a. c.

Emolumintele sunt: 1) casa parochială cu grădină, apartinență și grajd pentru vite 35 fl.; 2) Pământul parochial 14 jugere catastrale arătoriu de clasa I 240 fl.; 3) Birul preoțesc dela 100 Nr. o 1/2 măsura cucuruz sfărmat 62 fl. 50 cr.; 4) Stolele usuare computate după calculul mediu de 5 ani, la un an 80 fl.; 5) 100 jumătăți țile de lucru, parte cu plugul, parte cu pământile 38 fl., de tot 455 fl. 50 cr. Darea directă o-va suporta alegândul preot din al său propriu.

Cei ce doresc a reflecta la această parochie sunt poștiți a-și trimite recursele lor instruate cu toate documentele recerute subscrisului în Lugașul de sus până la terminul sus espus — și a-se presenta în S. biserică în vre-o Duminecă. ori sêrbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Comitetul parochial.

În conșelegere cu mine: TEODOR FILIP, m. p. protop.

Pe basa ordinațiunei V. Consistor orădan de sub Nr. 571.B pentru parochia Routaresti-Ojești devenită vacantă prin mórtea parochului Ioan Demian ca parochie de cl. III-a se escrie concurs cu termin de alegere 6/18 Decemvre a. c. pe lângă următoarele emoluminte:

A) dela Routaresti: 1) din 8 holde pământ parochial în venit de 80 fl.; 2) dela 50 case câte una măsură bir 62 fl. 50 cr.; 3) din 50 țile de lucru 20 fl.; 4) din toate stolele un venit de 25 fl.; 5) din doue grădini parochiale 20 fl.; de tot 207 fl. 50 cr.

B) Dela Ojesti. 6) Din 8 holde pământ parochial

un venit de 100 fl. ; 7) Dela 50 case bir, câte una măsură 62 fl. 50 cr. ; 8) Din 50 zile de lucru 20 fl. ; 9) Din toate stólele un venit de 25 fl. ; suma 207 fl. ; dela ambele comune de tot o dotație de 414 fl. 50 cr.

Doritorii de a ocupa această parohie se avertisă că recursurile instruite cu toate documintele necesare și adresate comitetului parochial din Rotărești-Ojesti se le substernă subscrisului protopresbiter în Răbăgani (Robogány) până la 4/16 Decembrie, 6r până la ziua alegerii, li-se dă voe respectivilor recurenți a-se presenta la bisericile din Rotărești-Ojesti pentru servire și predicare.

Dat din ședința com. paroch din Rotărești-Ojesti ținută la 8/20 Noembrie 1899 Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine : ELIE MOGA, m. p. protop.

—□—

În urmarea deciziei comitetului parochial cu data de 7/19 Noembrie a. c. să publică concurs pentru postul învățătoresc din **Rachita**, cu care sunt încopciate următoarele emoluminte : 1) În bani gata 235 fl. ; 2) în naturale 35 meți de cucuruz (despoiat) ; 3) un (1) juger de pământ estravilan (arător) ; 4) 40 fl. pentru lemne pe cari le aduce comuna și din cari are a-se încălzi și sala de învățământ ; 5) 15 fl. pentru conferință și scripturistică ; 6) cortel liber și grădină pentru legume ; 7) La înmormântări cu liturghie 1 fl. iar fără liturghie 50 cr.

Doritorii de a ocupa acest post, a a se presenta în vre-o duminică ori sârbătoare în sf. biserică de aici spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic, până la **27 Decembrie** st. v. a. c. în care zi va fi și alegerea.

Recursurile lor, instruite conform statutului organic au a-le subterne : M. O. D. Adam Rosa, inspector școlar în Leucușeci (p. Bethlenháza, Krassó-Szörény.)

Dela recurenți se pretinde : testimoniu de calificățiune, notându-se că numai acela va fi ales, carele va fi în stare de a conduce și cor.

Rachita la 7/19 Noembrie 1899. Comitetul parochial

În conțelegere cu : ADAM ROSA, m. p. inspector școl.

—□—

Pentru deplinirea stațiunii învățătoresci din **Laz**, devenită vacantă prin abdicarea lui Constantin Lucaci, să scrie concurs cu termen de **30 de zile**, dela prima publicare în foia „Biserica și Școla“ fiesat fiind termenul de alegere pe 12/24 Decembrie 1899.

Emolumintele sunt : 1) în bani 100 fl. ; 2) grâu 6 șinice ; 3) cucuruz 6 șinice ; 4) lemne pentru învățători 4 stângeni ; 5) venitele cantoralii cam 15 fl. ; 6) pământ 18 jugere ; 7) scripturistică 5 fl. ; 8) conferință 4 fl. ; 9) cuartir cu 2 chilii, cumină, cămară, grajd pentru vite și grădină de legumi în natură. Suma totală a venitelor, afară de locuință e peste 300 fl.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și trimitte recursurile ajustate conform legii P. O. Domn Ioan Georgia ppresb. în Buteni (Butyin Aradmegy) și a se presenta în cutareva Duminică seu sârbătoare, în s. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic. Vor fi preferiți cei cari vor dovedi, că știu conduce cor vocal.

Din ședința comitetului parochial dela 24 Oct. 1899.

Fabritiu Bodea, m. p.
președinte.

Stefan Roșu, m. p.
notar.

În conțelegere cu : IOAN GEORGIA, m. p. ppresb ter inspector școlar.

—□—

Pentru îndeplinirea postului de învățătoriu la școla elementară gr. or. inferioară de lângă biserică, în comuna **Șiria-Világos** devenit vacant, prin abdicarea și îndepărtarea fostului învățătorii pe baza ordinațiunii protopresbiterale dto 23 Octomvre (4 Noembrie) Nr. 688/899 și a

Ș-ul 58 punct 4, din Regulament, se escrie concurs cu termen de alegere pre ziua de **12/24 Decembrie 1899**.

Emolumintele legate cu postul acesta sunt : a) Sal-lar anual în bani 300 fl. v. a. ; b) Cortel liber cu grădină intravilană și cânpiste ; c) Opt orgii lemne, din cari să se încălzescă și sala de învățământ ; d) Pentru curățitul școlei, când va primi pre sine această sarcină alesul învățătorii 35 fl. ; e) Pentru paușal de scripturistică personală 3 fl. ; f) Pentru conferințe învățătorești peste tot anul 12 fl. ;

Se observă cumă decă învățătoriu ales va ști instrua, și conduse corul vocal din loc, pe note, până când va instrua și conduce corul vocal va primi o remunerațiune anuală de 100 fl.

Recurenții sunt îndetorați a-și documenta cvalificațiunea lor amăsurat Ș-lui 60 din Regulament.

Recurenți sunt invitați, ca recursurile lor bine instruite să le substernă Dlui protopresbiter tractual, ca inspector școlar Georgiu Popovici în Șiria-Világos până la ziua de **8/20 Decembrie 1899**.

Alesul învățătoriu este îndetorat, când este septemănar și în cas necesar, să înlînescă cântările bisericesti în strană.

Mai departe recurenții sunt poștiți a-se infetoga în comună la sânta biserică într'o Duminică, ori sârbătoare, până la ziua alegerii, spre a-și dovedi dexteritatea în cântare și tipic.

Dat din ședința comitetului parochial gr. or. ținută în 31 Octomvre (12 Noembrie) 1899 în Șiria-Világos.

Stefan Antonescu, m. p.
preș. comitetului.

Savu Crișan, m. p.
not. comit.

În conțelegere cu : G. POPOVICIU, m. p. prot. inspect.

—□—

Pentru depliniraa parohiei vacante de a III. clasă **Mély-Nádas** în tractul Belintului se escrie concurs cu termen de alegere în **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumintele împreunate cu acest post sunt : a) una sesiune pământ, care aduce un venit anual de 200 fl. v. a. ; b) stólele și birul usuat 150 fl. v. a. ; c) cuartir liber cu grădină.

Reflectanții sunt îndemnați a-și trimitte recursurile lor instruite amăsurat prescrișelor M. On. Domn Lucian Șepețan adm. protopresbiter în Kiszato, având dinșii a-se presenta în vr'o Duminică ori sârbătoare în biserică locală pentru a-și arăta dexteritatea lor în cele rituale.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine : LUCIAN ȘEPETAN, m. p. adm. protopresb.

—□—

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătoresci din **Șuștra** protopresbiteratul Belintului se escrie concurs cu termen de alegere de **30 zile** dela prima publicare în foia oficiasă „Biserica și Școla“ pe lângă următoarele emoluminte : a) în bani gata 180 fl. ; b) 32 metri lemne aduși în curtea școlei 40 fl. v. a. ; c) pentru scripturistică 5 fl. ; d) pentru conferință 5 fl. ; e) 30 meți grâu à 3 fl. 50 cr. — 105 fl. ; f) 10 meți cucuruz à 2 fl. — 20 fl. ; g) 5 jugere pământ à 15 fl. — 75 fl. ; h) dela înmormântari etc. 20 fl. ; i) cuartir liber cu doue chilii și grădină de legumi.

Recurenții sunt poștiți a-se presenta până la alegere în s. biserică spre a-și arăt dexteritatea lor în cântare și tipic, 6r recursurile le vor înainta P. On. Domn Lucian Șepețan adm. prott. în Chiseteu ; cei capaci d'a instrui și conduce corul, vor fi preferiți.

Șuștra, 1 Octomvre 1899. Comitetul parochial.

În conț. cu mine : LUCIAN ȘEPETAN, m. p. adm protop.